

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ ลักษณะและเนื้อหาของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย ที่พิมพ์จำนวน 1 ประชาร่างปีพุทธศักราช 2522 ถึง 2529

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย ค้านทักษะภาษาไทยและคณิตศาสตร์ จำนวนห้องสิบ 173 เล่ม

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นตารางวิเคราะห์แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนประกอบด้วย

1. หัวข้อแสดงรายละเอียดในการวิเคราะห์ลักษณะของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนค้านชื่อชุมชนทั่วไปของแบบฝึก การจัดรูปเล่ม ตัวอักษรที่ใช้ ภาพประกอบที่ใช้ การจัดรูปแบบของแบบฝึก และคำชี้แจงในการบันทึกชื่อชุมชน

2. หัวข้อแสดงรายละเอียดในการวิเคราะห์เนื้อหาของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนค้านทักษะ เมืองคันทางภาษา ค้านทักษะ เมืองคันทางคณิตศาสตร์ และคำชี้แจงในการบันทึกชื่อชุมชน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยทุกเล่ม ตามตารางวิเคราะห์ลักษณะของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียน ต่อจากนั้นໄດ້แยกแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย เป็น 3 ประเภท ได้แก่ แบบฝึกเฉพาะค้านทักษะ เมืองคันทางภาษา ค้านทักษะ เมืองคันทางภาษา จำนวน 53 เล่ม แบบฝึกเฉพาะค้านทักษะ เมืองคันทาง

คณิตศาสตร์ จำนวน 103 เล่ม และแบบฝึกหัดค้านทักษะเบื้องต้นทางภาษาและคณิตศาสตร์ รวมกันจำนวน 17 เล่ม และวิเคราะห์แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนเหล่านี้ตามตาราง วิเคราะห์เนื้อหา โดยได้รับคำแนะนำอย่างละเอียดจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นำข้อมูลจากการวิเคราะห์มาคำนวณหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนพบว่า แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยจำนวนห้องถัง 173 เล่ม ส่วนใหญ่ร้อยละ 94.80 จัดพิมพ์เป็นชุด โดยมีผู้แต่งคนเดียวซึ่งเป็นบุคคลหญิงเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และประถมศึกษา ผลิตรือจัดทำนายโดยสำนักพิมพ์เอกชน มีราคาจำหน่ายระหว่าง เดือนละ 4.00 บาทถึง 30.00 บาท โดยส่วนใหญ่ราคาเดือนละ 15.00 บาท และร้อยละ 97.7 มีมาก 8 หน้าก

2. แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย มีลักษณะค้านการจัดรูปเล่ม ตัวอักษรที่ใช้ ภาพประกอบที่ใช้ และการจัดรูปแบบของแบบฝึก สรุปผลได้ดังนี้

2.1 การจัดรูปเล่ม แบบฝึกส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้

2.1.1 แบบฝึก ร้อยละ 80.35 มีรูปเล่มเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง

2.1.2 แบบฝึกทุกเล่มคิดเป็นร้อยละ 100 เป็นเล่มโดยใช้

วิธี เย็บอกรือเย็บมุงหลังคากวบลวก

2.1.3 แบบฝึก ร้อยละ 85 มีกระดาษหน้าปก เป็นกระดาษอาร์ต

2.1.4 แบบฝึกร้อยละ 81.5 มีกระดาษหน้าปก เคลือบสาร เคเม

2.1.5 แบบฝึก ร้อยละ 76.30 มีภาพหน้าปก เป็นภาพวัสดุการถูน

2.1.6 แบบฝึกทุกเล่มคิดเป็น ร้อยละ 100 มีภาพหน้าปก เป็นภาพลีสต์

2.1.7 แบบฝึก ร้อยละ 70.5 มีภาพหน้าปกสอดคล้องกับเนื้อหา

ภายในเล่ม

2.1.8 แบบฝึกทุกเล่มคิดเป็น ร้อยละ 100 มีการจัดวางภาพหน้าปก ทำให้ผู้อ่านชื่อของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนได้ง่ายและชัดเจน

2.1.9 แบบฝึก ร้อยละ 80.38 มีการพิมพ์ภาพหน้าปก มีความคมชัด และถึงทุกความสนใจ

2.1.10 แบบฝึก ร้อยละ 40.46 มีการใช้พื้นที่ปักหลังพิมพ์รายชื่อ หรือตัวอย่างภาพหน้าปกของหนังสือ ของสำนักพิมพ์

2.1.11 แบบฝึก ร้อยละ 69.94 มีกระบวนการที่ใช้พิมพ์เนื้อหา ภายในเด่นเป็นกระบวนการป้อนค์

2.1.12 แบบฝึก ร้อยละ 79.19 มีกระบวนการที่ใช้พิมพ์เนื้อหา เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกความพร้อมทางการ เรียน

2.2 ตัวอักษรที่ใช้ในแบบฝึกส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้

2.2.1 แบบฝึก ร้อยละ 81.50 มีขนาดของตัวอักษรสูง 60 ถึง 72 ป้อยท์

2.2.2 แบบฝึก ร้อยละ 79.19 มีสีของตัวอักษร เป็นสีดำ

2.2.3 แบบฝึก ร้อยละ 81.50 มีสีของพื้นหลังตัวอักษร เป็นสีขาว

2.2.4 แบบฝึก ร้อยละ 79.77 มีตัวอักษรคมชัดและจัดระเบียบ ช่องไฟให้สังเกตและอ่านได้ง่าย

2.2.5 แบบฝึก ร้อยละ 79.77 มีนำหน้าเส้นของตัวอักษร มี ความสม่ำเสมอ

2.2.6 แบบฝึก ร้อยละ 79.77 มีการ เน้นความสำคัญของตัว อักษร เมื่อห้องให้สังเกต

2.3 ภาพประกอบที่ใช้ในแบบฝึกส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้

2.3.1 แบบฝึก ร้อยละ 79.99 มีลักษณะของภาพประกอบ เป็น ภาพวากล้ายเส้น เมื่อนจริง

2.3.2 แบบฝึก ร้อยละ 79.19 มีสีของภาพประกอบ เป็นภาพสี

2.3.3 แบบฝึก ร้อยละ 20.23 มีสีของภาพสามารถดึงความหมาย ได้ตามความเป็นจริงทางธรรมชาติ

2.3.4 แบบฝึก ร้อยละ 75.14 มีลักษณะ เนื้อหาของภาพประกอบ เป็นภาพคน สัตว์ และของเด่น พฤติกรรม 3 เรื่อง

2.3.5 แบบฝึก ร้อยละ 79.19 มีการจัดวางแผนเปรียบเทียบ กับพื้นที่ของกระดาษแต่ละหน้าของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนแต่ละ เล่มมีภาพ $\frac{2}{3}$ ของพื้นที่แต่ละหน้า

2.3.6 แบบฝึก ร้อยละ 48.55 มีภาพประกอบให้ความรู้สึก เช่นอนมีชีวิตหรือเคลื่อนไหวได้

2.3.7 แบบฝึก ร้อยละ 79.77 มีภาพประกอบทุกภาพเพิ่มไป

คุณลักษณะเด่นและดี

2.4 การจัดรูปแบบของแบบฝึก ในแบบฝึกส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้

2.4.1 แบบฝึก ร้อยละ 79.77 มีชื่อของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาภายในเล่ม

2.4.2 แบบฝึก ร้อยละ 59.54 มีจุดมุ่งหมายของนั้นแต่งเพื่อ เตรียมความพร้อมทางการเรียนเฉพาะค้านหักษะ เป็นคนทางคณิตศาสตร์

2.4.3 แบบฝึก ร้อยละ 87.86 เป็นแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีกำลัง

2.4.4 แบบฝึก ร้อยละ 87.86 มีสารบัญ

2.4.5 แบบฝึก ร้อยละ 78.03 มีคำอธิบายหรือคำชี้แจงหรือ คู่มืออภิปรายใช้แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนอยู่ในเล่ม

2.4.6 แบบฝึก ร้อยละ 78.03 มีคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ เนื้อหาของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนอยู่ในเล่ม

2.4.7 แบบฝึก ร้อยละ 90.17 มีเนื้อหาของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนมีความล้มเหลวทั้งการจัดประสบการณ์ช้อนบุคลาดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งแนวและแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก ของกองวิชาการสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

2.4.8 แบบฝึก ร้อยละ 72.5 มีเนื้อหาการฝึกค้านหักษะ เป็น กันทางคณิตศาสตร์ เป็นเนื้อหาคณิตศาสตร์แบบใหม่

2.4.9 แบบฝึก ร้อยละ 87.86 มีการให้ความรู้เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมทางสังคม และทางธรรมชาติรอบ ๆ ตัวเด็กปฐมวัย

- 2.4.10 แบบฝึก ร้อยละ 81.50 มีภาพประกอบ เนماะสมกับคำสั่ง
 2.4.11 แบบฝึก ร้อยละ 69.94 มีภาพตัวอย่างประกอบคำสั่ง

หรือคำชี้แจง

- 2.4.12 แบบฝึก ร้อยละ 70.52 มีผู้แต่งบอกถูกหมายในการฝึก
 แต่ละครั้งหรือแต่ละตอน
 2.4.13 แบบฝึก ร้อยละ 78.61 มีผู้แต่ง เสนอแนะกิจกรรม

ประกอบการฝึก

- 2.4.14 แบบฝึก ร้อยละ 73.41 มีผู้แต่งใช้ภาษาพูดในประโยชน์
 คำสั่งหรือคำอธิบาย
 2.4.15 แบบฝึก ร้อยละ 72.83 มีผู้แต่งใช้สำนวนภาษาที่
 ส่งเสริมหรือซักชวนให้เกิดหัวข้อความพร้อมทางการเรียน
 2.4.16 แบบฝึก ร้อยละ 64.16 มีลักษณะของคำสั่งเป็น
 การห้ามหรืองหายนายกิจกรรม

3. แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีเนื้อหาในการฝึก
 เฉพาะค้านหักคะแนน บังคับทางภาษา ไกด์การวิจัยค้นนี้

3.1 การจำแนกความเมื่องหรือความต่างของเสียง พนวา เรื่องที่
 แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 11.32 ฝึกเท่ากันมี 3 เรื่องคือ การจำแนกรือจักลุ่มของภาพ
 กับกิจกรรมเดี่ยงพยัญชนะคันโดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 14 ข้อ การจับคู่ภาพ
 กับเสียงโดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 10 ข้อ และการ เดี่ยงเสียง โดยมีจำนวน
 ข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 8 ข้อ ส่วนเรื่องที่ไม่มีแบบฝึกเล่มใดฝึกเลยมี 2 เรื่องคือ
 การจำแนกรือจักลุ่มของกิจกรรมเดี่ยงพยัญชนะคันและการจำแนกรือจักลุ่มของกิจ
 กรรมเดี่ยงของพยัญชนะไทย (ศัลสก)

3.2 ความเข้าใจในการฟังเรื่องราว พนวา เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่
 ร้อยละ 37.73 ฝึกครั้งกันมี 2 เรื่องคือ การ เล่าเรื่องหรือสนทนากับภาพโดยมีจำนวน
 ครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 29 ครั้ง และการตอบคำถามจากเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อย
 ที่สุดร้อยละ 5.66 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวคือ การ เรียงลำดับเหตุการณ์โดยมีจำนวนครั้ง
 ที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 23 ครั้ง

3.3 การจำแนกความเห็นหรือความแตกต่างของภาพหรือสัญลักษณ์ พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.35 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ การจำแนกหรือจัดกลุ่มตามรูปแบบ/หรือรูปทรง เรขาคณิต โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 27 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.66 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ การจำแนกหรือจัดกลุ่มตามสี โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 31 ข้อ

3.4 ความเข้าใจความหมายของคำพยัญชนะ คำ และข้อความ พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.60 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ การจับคู่ภาพกับคำหรือข้อความโดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 23 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 1.88 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ การจัดคำแห่งคัวอักษรในคำให้มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดโดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 16 ข้อ

3.5 การให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและประโยคพบว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.40 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ คำนาม โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 62 ครั้ง ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 13.21 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ ประโยค โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 52 ครั้ง

3.6 การฝึกใช้สัญลักษณ์และมือให้สัมภันธ์ พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.47 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ การระบายน้ำทางตามตัวอย่างและ/หรือความพอดีโดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 62 ครั้ง ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 11.32 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ การวิเคราะห์ค่าความแปรผันโดยใช้โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 16 ครั้ง

4. แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีเนื้อหาในการฝึกเฉพาะค้านทักษะเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ ได้ผลการวิจัยสรุปความตัวชี้วัดในแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนดังนี้

4.1 การจำแนกความเห็นหรือความแตกต่างของภาพ พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.25 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ การจำแนกภาพตามรูปทรง ขนาด สี ลักษณะ ทิศทาง การแสดงท่าทาง ประเภท ความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้อง โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 46.60 ผู้มีเพียงเรื่องเดียวคือ การหาภาพที่ฝึกปกติได้แก่ หาลิ่งที่ขาดหายไป ลิ่งที่เกินมา

และลิ้งที่ปิดช่องชาติโดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 3 ข้อ

4.2 การเปรียบเทียบภาพที่เป็นลิ้ง เกี่ยวกับหรือลิ้งค้างชนิดกันในลักษณะ
กรงกันข้าม พบว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 71.84 ฝึกเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวก็อ
ในญี่ - เล็ก และ อวน - ผอม โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 5 ข้อ ส่วนเรื่อง
ที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 33.00 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวก็อ หนา - บาง โดย
มีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 7 ข้อ

4.3 การจัดลำดับภาพตามขนาด น้ำหนัก ระยะทาง และเรื่องราวดูว่า
เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.69 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวก็อ ในญี่ - เล็ก และ
อวน - ผอม โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 6 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวน
น้อยที่สุดร้อยละ 33.98 ฝึกเท่ากันมี 2 เรื่องคือ ลัน - ยา และ สูง - เกี้ย - ค่า
ซึ่งมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ยเท่ากันทั้ง 2 เรื่องคือ 7 ข้อ

4.4 การนออกคำแนะนำของภาพ พบว่ามีแบบฝึก ร้อยละ 94.17 ฝึกใน
หัวข้อนี้ โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 12 ข้อ

4.5 การจำแนกความเหมือนหรือความแตกต่างของรูปและรูปทรง
เรขาคณิต พบว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 69.90 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวก็อ รูปกลม
โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 5 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ
31.06 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวก็อ รูปทรงลี่เหลียน โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย
12 ข้อ

4.6 การฝึกใช้ส้ายตาและมือให้สัมภันธ์กัน พบว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่
ร้อยละ 89.32 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวก็อ การระบายสีภาพตามตัวอย่างและ/หรือความ
ความพอใจ โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 7 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อย
ที่สุด ร้อยละ 28.15 ฝึกเท่ากันมี 2 เรื่องคือ การวิเคราะห์ภาพตามตัวอย่างหรือขอความเห็น
ก่อนคานิโดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 9 ครั้ง และการถากเส้นคู่ๆที่มีและ
ไม่มีสัญลักษณ์กำกับโดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 6 ครั้ง

4.7 ความเข้าใจความหมายของตัวเลข จำนวน การบวก การลบ และ
สัญลักษณ์ค้าง ๆ พบว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 93.20 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวก็อ การ
บวกเลขจำนวนที่แทนด้วยภาพ โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละ เล่ม เฉลี่ย 7 ข้อ ส่วนเรื่องที่

แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 24.27 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวคือ การ เติมตัวเลขแทนจำนวน หรือเติมเครื่องหมายบวกในประไบคสัญลักษณ์ทางการบวก โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่ม เฉลี่ย 12 ข้อ

4.8 ความเข้าใจเกี่ยวกับเวลาและเงินตรา พนวฯแบบฝึกร้อยละ 54.37 ฝึกในหัวข้อนี้ โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ข้อ

5. แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีเนื้หา ในการฝึก ทั้งด้านทักษะ เมืองคนทางภาษาและคณิตศาสตร์ โภคภัณฑ์ วิจัยสรุปความเห็นข้อในแบบฝึก
ความพร้อมทางการเรียนดังนี้

5.1 การจำแนกความเหมือนหรือความแตกต่างของเดียง พนวฯ เรื่อง ที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.94 ฝึกมีเพียงเรื่องเดียวคือ การจำแนกหรือจัดกลุ่มของภาพ กับคำตามเดียงของพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 4 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 11.76 ฝึกเพียงเรื่อง เกี่ยวก็อ การจำแนกหรือ จัดกลุ่มของคำตามเดียงพยัญชนะทัน โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 7 ข้อ

5.2 ความเข้าใจในการฟังเรื่องราว พนวฯแบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.58 ฝึกมีเพียงเรื่อง เกี่ยวก็อ การ เล่าเรื่องหรือสนทนารจากภาพ โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึก ในแต่ละเล่มเฉลี่ย 2 ครั้ง ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 17.64 ฝึกเพียง เรื่อง เกี่ยวก็อ การตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังหรือภาพที่เห็น ครั้งที่ฝึกเฉลี่ย 2 ครั้ง

5.3 การจำแนกความเหมือนหรือความแตกต่างของภาพหรือสัญลักษณ์ พนวฯ เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.58 ฝึกมีเพียงเรื่อง เกี่ยวก็อ การจำแนกหรือ จัดกลุ่มความสี โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อย ที่สุด ร้อยละ 5.88 ฝึกเพียงเรื่อง เกี่ยวก็อการจำแนกหรือจัดกลุ่มความขนาด มีจำนวนข้อ ที่ฝึก 5 ข้อ

5.4 ความเข้าใจความหมายของคำพยัญชนะ คำ และขอความ พนวฯ เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.94 ฝึกมีเพียงเรื่อง เกี่ยวก็อ การ เติมพยัญชนะ สาร วรรณยุกต์ที่ขาดหายไปให้ได้ที่มีความหมายตรงกับภาพ โดยมีจำนวนข้อมีฝึกในแต่ละเล่ม เฉลี่ย 8 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.88 ฝึกมีเพียงเรื่อง เกี่ยวก็อ การจับคู่ภาพกับคำหรือขอความ มีจำนวนข้อที่ฝึก 3 ข้อ

5.5 การให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและประไภค พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 64.70 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ กำนาນ โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ครั้ง ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 23.52 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ กำกริยา โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 2 ครั้ง

5.6 การฝึกใช้สายตาและมือให้สัมผัสรักน พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 70.58 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ การวัดหรือคิดเติมภาพตามความพอใจ โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 7 ครั้ง ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.88 มีเพียงเรื่องเดียวคือ การลากเส้นตามทางวinkel เพื่อแก้ปัญหามีจำนวนข้อที่ฝึก 4 ข้อ

5.7 การจำแนกความแตกต่างของภาพ พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 70.58 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ การจำแนกภาพตามรูปร่าง ขนาด สี ลักษณะ ทิศทาง การแสดงทางทาง ประเภท ความสัมพันธ์ และความเกี่ยวของ โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 23.52 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ การหาภาพที่มีคุณค่าให้แก่ หาลิ่งที่หายไป ลิ่งที่เกินมา ลิ่งที่มีครรภ์ชาติ โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 5 ข้อ

5.8 การเปรียบเทียบภาพที่เป็นลิ่ง เดียว กันหรือลิ่งที่ต่างชนิดกันในลักษณะต่างกันข้าม พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 88.23 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ ในญี่ปุ่น – เล็ก และ อ้วน – ผอม โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 29.41 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ หน้า – เบ้า โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 6 ข้อ

5.9 การจัดลักษณะภาพตามขนาด ระยะทาง และเรื่องราว พนว่า เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 70.55 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ ในญี่ปุ่น – เล็ก และ อ้วน – ผอม โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 11.76 มีกมีเพียงเรื่องเดียวคือ สัน – บัว โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ข้อ

5.10 การบอกตำแหน่งของภาพ พนว่า มีในแบบฝึกร้อยละ 94.11 มีกในหัวข้อนี้ โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 8 ข้อ

5.11 การจำแนกความเหมือนหรือความแตกต่างของรูปและรูปทรง เรขาคณิต พนว่า มีเรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ร้อยละ 58.82 มีกเท่ากันมี 2 เรื่องคือ

รูปทรงเรขาคณิตอื่น ๆ โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 8 ข้อ และรูปวงกลมโดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 3 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.88 ฝึกมีเพียงเรื่อง เกี่ยวกือ รูปสี่เหลี่ยม มีจำนวนข้อที่ฝึก 3 ข้อ

5.12 การฝึกใช้สายตาและมือให้สัมผัสรักษา พบว่า เรื่องแบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.82 ฝึกมีเพียงเรื่อง เกี่ยวกือ การระบายสีภาพตามตัวอย่างและ/หรือ ตามความพอใจ โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 4 ครั้ง ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.88 ฝึกมีเพียงเรื่อง เกี่ยวกือ การลากเส้นต่อจุดที่มีและไม่มีสัญลักษณ์ กากัณ มีจำนวนข้อที่ฝึก 4 ข้อ

5.13 ความเข้าใจความหมายของตัวเลข จำนวน การบวก การลบ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ พบว่า เรื่องแบบฝึกส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.23 ฝึกมีเพียงเรื่อง เกี่ยวกือ การบวกเลขจำนวนที่แนบท้ายภาพ โดยมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 4 ข้อ ส่วนเรื่องที่แบบฝึกจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.88 ฝึกเพียงเรื่อง เกี่ยวกือ การหาผลบวกของเลขสองจำนวนตามแนวอนอนและ/หรือแนวตั้งจากประโยชน์สัญลักษณ์แสดงการลบมีจำนวนข้อที่ฝึก 4 ข้อ

5.14 ความเข้าใจเกี่ยวกับเวลาและเงินตรา พบว่ามีแบบฝึกร้อยละ 23.52 ฝึกในหัวข้อมีจำนวนข้อที่ฝึกในแต่ละเล่มเฉลี่ย 2 ข้อ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ลักษณะของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยค้านข้อมูลที่ไป พบว่าแบบฝึกส่วนใหญ่ลิขิตรือจัดทำโดยโดยสำนักพิมพ์เอกชน ซึ่งจัดพิมพ์แบบฝึกเป็นชุดมากกว่า เล่มเดียวมีชุด 6 หน้าก มีราคาจำหน่ายระหว่าง เดือนละ 4.00 บาท ถึง 30.00 บาท ซึ่งแบบฝึกส่วนใหญ่มีราคาจำหน่ายเดือนละ 15.00 บาท มีผู้แต่งคนเดียวมากที่สุด หันน้อจานเนื่องจากเหตุผลกังวลไปนี้

1.1 ระหว่างปีเด็กสามารถชี้จัดการจัดประมวลหนังสือแห่งชาติ สำนักพิมพ์เอกชนมีความคื้นค้วในการผลิตหนังสือสำหรับเด็กอย่างมาก ซึ่งรวมทั้งแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนกวย ประกอบกับนักวิชาการก์สนใจที่จะเขียนหนังสือให้สำนักพิมพ์เอกชนมากซึ่งจึงทำให้สำนักพิมพ์เอกชนจัดพิมพ์แบบฝึกใหม่ๆ กันมาก

1.2 การพิมพ์แบบฝึกหัดพิมพ์ เป็นชุดมากกว่า เล่มเดียว อาจเนื่องจาก สำนักพิมพ์ เอกชนและบุคคลต้องการจัดพิมพ์แบบฝึกหัด งบประมาณต้องการของบุคคลและ หมายเหตุส่วนกับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้แบบฝึกหัดพิมพ์ เป็นชุดสามารถเสนอเนื้อหา และกิจกรรมให้หลายวิธี ซึ่งถ้านำมารวมเป็นเล่มเดียวจะทำให้แบบฝึกหัดมีความหนาและหนัก ไม่เหมาะสมกับเด็ก อีกประการหนึ่งบุคคลต้องการที่มีความต้องการของบุคคลนั้นๆ แต่ในทางกลับกัน จึงสามารถแบ่งรูปแบบฝึกหัดตามทางการเรียนเป็นเล่ม ๆ หรือครู่อาจจะเลือกแบบฝึกหัดตามพร้อม ทางการเรียนมาก่อน เพื่อเตรียมความพร้อมทางการเรียนของส่วนของเด็กได้

1.3 การที่แบบฝึกหัดมีความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย ส่วน ในบุคคล 8 นายก เพื่อให้เด็กหัดอ่าน จับตัวสะกดและเข้าชุดกับขนาดของแบบเรียน โดยทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้แบบฝึกหัด 8 นายก สามารถเสนอ กิจกรรมการฝึกและจัด วางแผนหน้างานสื่อให้หลายแบบ

1.4 แบบฝึกหัดละ เล่มมีราคาจ่ายต่อหน้าต่อหน้า คิดตั้งแต่ 4.00 บาท ถึง 30.00 บาท โดยส่วนใหญ่ในต่อราคากลางๆ คิดตั้งแต่ 15.00 บาท เพื่อให้เหมาะสมกับเศรษฐกิจของ บุคคล บางเล่มมีราคาสูงมากอาจ เป็นเพราะแบบฝึก เล่มนั้นมีลักษณะในการจัดพิมพ์ เป็นพิมพ์ และสำนักพิมพ์ต้องการรักษาคุณภาพของหนังสือเพื่อชื่อเสียงของสำนักพิมพ์

1.5 การที่แบบฝึกหัดส่วนใหญ่บุคคล เดียวอาจเนื่องจาก บุคคลส่วน ในบุคคล เป็นนักวิชาการที่สังกัดหน่วยงานทางราชการ ซึ่งรับผิดชอบงานหลายอย่างจึงเป็น ภาระมากที่นักวิชาการหลายราย ๆ คนจะมีเวลาว่างคงกันและมาปรึกษาหารือร่วมกันในการ ทำแบบฝึกหัด ดังนั้นแบบฝึกหัดตามทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่จึงมีบุคคล ที่ทำแบบฝึกหัด เดียว

2. ลักษณะของแบบฝึกหัดมีความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยมีการจัดรูป เล่ม คัวอักษรที่ใช้ ภาพประกอบที่ใช้ และการจัดรูปแบบของแบบฝึกหัดโดยคิดถึงลักษณะ หนังสือที่สำหรับเด็กตลอดจนสอดคล้องกับหลักสูตรภาษาไทยและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ทั้งนี้ อาจจะ เป็นผลจากการที่บุคคลส่วนใหญ่เป็นบุคคลทางการศึกษาปฐมวัย และ สำนักพิมพ์แต่ละแห่งต่างก็ต้องการรักษาชื่อเสียงและคุณภาพในการผลิตของตน เอง และอาจ มีเหตุผลเป็นเรื่อง ๆ กันนี้

2.1 การจัดรูปเงิน

2.1.1 การจัดทำหน้าปักรูปเป็นลักษณะเด่นของแบบฝึกหัดนี้ ความปราศจากจนบางครั้งอาจจะมากกว่าการจัดรูปเงินภายใน เพราะหน้าปักรูปสือแต่เดิมเป็นส่วนแรกของหนังสือที่บัญชีจะเห็นและประมุกคุณภาพของหนังสือเป็นอันดับแรกก่อนที่จะเปิดดูเนื้อหาภายในเดิม (กำชรา สถิติกุล 2512 : 170) ดังนั้นแบบฝึกส่วนใหญ่จึงใช้กระดาษขาวที่ทำหน้าปัก มีการเคลื่อนไหวสารเคมี เช่น เกลือบพลาสติกอานามันนันซึ่งนอกจากจะช่วยให้ปักรูปหนังสือมีความทนทานแล้วยังทำให้ภาพหน้าปักชัดเจน เป็นภาพวากการทูนมีลักษณะคมชัดและลักษณะเดียวกัน (ฉัตรชัย ศุภารักษ์กาญจน์ 2526 : 180 - 180) ประกอบกับการจัดวางภาพหน้าปักที่กระจายตัวให้บัญชีสามารถอ่านชื่อของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนได้ง่ายและชัดเจน นอกจากนี้ภาพปักยังมีความสอดคล้องกับเนื้อหาภายในเดิม และการเลือกใช้กระดาษปอนด์พิมพ์เนื้อหาภายในเดิมนี้เป็นสิ่งที่เหมาะสม เพราะกระดาษปอนด์เป็นกระดาษที่เหมาะสมสำหรับใช้เขียนหนังสือเป็นกระดาษที่ใช้ทำสมุดเรียนคง ๆ

2.1.2 แบบฝึกส่วนใหญ่มีรูปเดิมสีเหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง เย็บเดิม ด้วยวิธีเย็บมุงหลังคาดวยลวด เพื่อช่วยให้หนังสือเปิดได้สะดวก เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย นอกจากนี้รูปเดิมสีเหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง เป็นรูปเดิมที่นิยมในการพิมพ์หนังสือโดยทั่วไปที่มีจำนวนหน้าไม่มาก (กำชรา สถิติกุล 2515 : 180) และมีส่วนสูงคือสันของหนังสือมากกว่าส่วนกว้างซึ่งเป็นไกด์สีที่จะช่วยให้เด็กสามารถอ่านได้สะดวก แม้ว่าผู้แต่งหลายท่านเห็นว่ารูปเดิมสีเหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้งเหมาะสมกับเด็กในเวลาอีกเช่นก็ตาม

2.2 ตัวอักษรที่ใช้ในแบบฝึกส่วนใหญ่มีขนาดสูง 60 ถึง 70 ปอยท์ เป็นตัวอักษรสีดำ มีพื้นหลังตัวอักษร เป็นสีขาว การพิมพ์ตัวอักษรมีความคมชัดจัดระเบียบซ่องไฟไก่ประกอบกับหน้าหนังสือของตัวอักษรมีความสม่ำเสมอ และมีการเน้นความสำคัญของตัวอักษร จะเห็นได้ว่าเหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของเด็กไก่ที่ยังชีวิตอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปราณี เชียงทอง (2526 : 128) และ ผ่องใส ศรีสาราญ (2521 : 53) จากผลการวิจัยพบว่า ตัวอักษรที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละเล่มนั้นๆ แตกต่างและสานักพิมพ์ไก่จัดทำโดยฝึกพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นหลักและໄດ້พัฒนามา已久ผลการวิจัยเกี่ยวกับสีของตัวอักษร สีของพื้นหลังตัวอักษรรวมประกอบการจัดทำแบบฝึกชั้นคง เหมาะสมกับคนทุนในการผลิตหนังสือคุณภาพ

2.3 ภาพประกอบที่มีในแบบฝึกส่วนใหญ่เป็นภาพวาดลายเส้น เมื่อนำริงชั่งญูแต่งอาจจะต้องให้เด็กปฐมวัยได้รับความเข้าใจที่ถูกต้อง จึงใช้ภาพลายเส้น เมื่อนำริงมากกว่าภาพการ์ตูนแต่ที่ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนัน พุทธศร (2509 : บทคัดย่อ) และฉลองชัย สุรัวฒนบูรณ์ (2514 : บทคัดย่อ) โดยปกติ เด็กปฐมวัยชอบภาพที่มีลักษณะ เมื่อนำมีชีวิตและเคลื่อนไหวไว้ (ธรรม ก ทองปาน 2516 : 81) ซึ่งในแบบฝึกส่วนใหญ่ภาพประกอบให้ความรู้สึก เมื่อนำมีชีวิต เช่นกันลักษณะ เนื้อหาของภาพประกอบในแบบฝึกส่วนมากเป็นภาพคน ภาพสัตว์ และภาพของ เนื่องสอดคล้องกับหลักในการ เรียนรู้ของเด็กปฐมวัย คือ เรียนรู้จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและ เป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ภาพประกอบยัง เป็นภาพที่มีกรอบสีค้าง ๆ มากกว่าสีดำเนื่องจากภาพสีจะหายไปเมื่อเด็กสนใจ และอย่างที่แบบฝึก เสน่ห์รอบรู้ที่น่าสัง เกตคือ แบบฝึกมีส่วนอย่างสีของภาพประกอบสื่อความหมายได้ตามความเป็นจริงทางธรรมชาติ ใจว่า เนื่องจากภาพพิมพ์ภาพสีนั้นทำให้คันธุนในการผลิตเล่มสูงมากซึ่งจะทำให้ราคากำหนดหันหัวลงสีแพะ เกินไป

2.4 แบบฝึกส่วนใหญ่มีลักษณะค้านการจักรูปแบบของแบบฝึก โดยเฉพาะ เนื้อหาของแบบฝึกสอดคล้องกับแนวการจัดประสบการณ์อนุบาลของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ และแนวการจัดประสบการณ์นี้เกิด เล็กซอง กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งการให้ความรู้ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมและทางธรรมชาติรอบตัว เด็กปฐมวัย ทั้งนี้เป็นเพราระยูแต่งแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนส่วนใหญ่เป็นนักวิชาการทางการศึกษาปฐมวัย ซึ่งมีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์

2.4.1 แบบฝึกส่วนใหญ่มีลักษณะความเพื่อเตรียมความพร้อมทางการเรียนเฉพาะกันทั้งนี้ เป็นองค์ความรู้ทางคณิตศาสตร์มากกว่าทักษะ เป็นองค์ความรู้ แม้ว่าครูสอนหันเด็ก เล็กส่วนมากจะสอนสร้าง เสริมทักษะภาษาไทยมากที่สุด รองลงมา สอนสร้างเสริมทักษะ สอนคณิตศาสตร์ เพราะเด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิประจำวัน ได้ และสอนความท่องกรองข้อมูลกรองส่วนใหญ่ (คณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ, สำนักงาน 2527 : 90) และอาจเนื่องจากคณิตศาสตร์มีขั้นตอนการสอน ยากง่ายไปหลายทาง และการแตงแบบฝึกทางภาษา มีความยากและซับซ้อนกว่าแบบฝึกคณิตศาสตร์ มีข้อ不足之处ของการวิจัยพบว่า แบบฝึกส่วนใหญ่มีค่าน้ำ สารน้ำ

ก้าอันยาหรือก้มมืออกวิธีการใช้แบบฝึก และขอเสนอแนะกิจกรรมทั้ง อาจเป็นเพราะผู้แต่งมีความนุ่งห่วงสูงต้องการให้ครูและผู้ปักธงที่นำแบบฝึกไปสอนเก็งให้เข้าใจและใช้แบบฝึกให้อ่านง่ายมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

3. แบบฝึกที่มีเนื้อหา เฉพาะค้านทักษะ เป็นองค์หนทางภาษาส่วนใหญ่ในหัวข้อ การจำแนกความเหมือนหรือความแตกต่างของภาษาหรือลักษณะ การใช้สายตาและมือให้สัมผัสร์ และความเข้าใจความหมายของคำพยัญชนะ คำและข้อความ ซึ่งอาจเป็นเพราะหัวข้อทั้ง 2 นี้ เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์อย่างสูงต่อความสามารถในการอ่านจากการจัดอันดับของครู (รศนา ศิริพานิช 2516 : บทคัดย่อ) และผู้แต่งแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนเห็นความสำคัญทั้ง 2 เรื่อง เช่นกัน

3.1 การจำแนกความเหมือนหรือความแตกต่างของภาษาหรือลักษณะ โดยเฉพาะในเรื่องการจำแนกหรือจัดกลุ่มตามรูปและ/หรือรูปทรง เรขาคณิตมีจำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ย 27 ข้อ อาจจะเนื่องจากผู้แต่งมีความคิดเป็นที่สอดคล้องกันว่า ความสามารถในการจำแนกหรือจัดกลุ่มรูปลักษณะต่าง ๆ จะเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนอ่านเช่นของเด็ก รวมทั้งจะเป็นพื้นฐานการเรียนคณิตศาสตร์ต่อไป (นวลกิริ เปาโรนิกย์ 2520 : 142) คุณเหตุผลนี้ทำให้จำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ยมี 27 ข้อ

3.2 การใช้สายตาและมือให้สัมผัสร์จะเป็นพื้นฐานในการเขียนของเด็กในหัวข้อนี้ เรื่องที่ฝึกภาคตื้อ การระบายน้ำภาพตามคัวอ่านและ/หรือตามความพอใจเนื่องจากเด็กในระดับปฐมวัย เป็นวัยที่ไม่ค่อยอยู่นิ่ง ชอบเด่นชอบชี้คิ้ว การเขียนการสอนจึงต้องสนองต่อธรรมชาติของเด็กและการให้ระบบลีกขามความพยายามใจจัง เป็นการส่งเสริมความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์หรือจินตนาการของเด็กให้คุ้ย

3.3 แบบฝึกที่มีเนื้อหา เฉพาะค้านทักษะ เป็นองค์หนทางภาษาจำนวนปานกลางฝึกในหัวข้อ ความเข้าใจความหมายของคำพยัญชนะ คำ และ ข้อความ การให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและประโยค และความเข้าใจในการพัง เรื่องราวอาจจะเนื่องจากผู้แต่งเข้าใจพัฒนาการของเด็กและเห็นความสำคัญในการ เตรียมความพร้อมค้านพื้นฐานให้แก่เด็กมากกว่าจะให้เด็กฝึกอ่านเป็นคำ ๆ แต่ยังไร์ก์ความผู้แต่งก็ค่านึงถึงความต้องการของผู้ปักธงที่ต้องการให้เด็กฝึกอ่านเขียนหนังสือมาก ๆ

3.3.1 ความเข้าใจความหมายของคำพยัญชนะ คำ และ

ข้อความ ในหัวนี้แบบฝึกส่วนใหญ่เน้นเรื่องการจับคู่ภาพกับคำหรือข้อความ มีจำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ย 23 ข้อ ส่วนการให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำและประโยคแบบฝึกส่วนใหญ่เน้นในเรื่องคำนามมีจำนวนครั้งที่ฝึกเฉลี่ยสูงถึง 62 ครั้ง หัวข้อความเข้าใจในการฟังแบบฝึกส่วนใหญ่เน้นในเรื่องการเดาเรื่องหรือสันนิษากภาพและการตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังหรือภาพที่เห็น โดยมีจำนวนครั้งที่ฝึกเฉลี่ย 29 ครั้ง และ 26 ครั้งตามลำดับจะเห็นได้ว่าการฝึกทั้ง 3 หัวข้อนี้สอดคล้องกันโดยเฉพาะจำนวนข้อหรือครั้งที่ฝึก เพราะการที่เก็งปัญหามีความเข้าใจความหมายของคำพยัญชนะ คำ หรือ ข้อความเล็กๆ ก่อน โดยฝึกภาระเน้นให้จับคู่ภาพกับคำหรือข้อความ ซึ่งเป็นไปตามหลักในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยว่าควรจะเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม และอยู่ใกล้ตัวก่อน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของภาพและคำที่เห็น ทำให้จำได้และอ่านໄค์ในที่สุด นอกจากนี้การที่แบบฝึกส่วนใหญ่นี้เน้นเรื่องคำนามมากที่สุด เพราะสามารถแทนคุณอย่างไร้ประโยชน์ได้

3.3.2 การจำแนกความเหมือนหรือความแตกต่างของเสียงที่เกี่ยวกับเรื่องการจำแนกหรือจัดกลุ่มของคำตามเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด พบว่าไม่ปรากฏในแบบฝึกเล่มในเลย อาจเนื่องจากเรื่องที่ฝึกนี้ยากเกินความสามารถของเด็กปฐมวัย

4. แบบฝึกที่มีเนื้อหา เผาะก้านหักยะ เปื้องคันทางคณิตศาสตร์ส่วนใหญ่เน้นในหัวข้อการบอกคำแห่งของภาพ ความเข้าใจความหมายของ ตัวเลข จำนวน การบวก การลบ และสัญลักษณ์ การฝึกใช้ส่ายตาและมือให้สัมผัสรักษาความล้ำค่า อาจเนื่องจากหัวข้อเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนคณิตศาสตร์ จำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ยของแต่ละเรื่องมีจำนวนปานกลาง เนื่องจากคณิตศาสตร์มีเนื้อหาและขั้นตอนการสอนที่คงเนื่องกัน เมื่อฝึกเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็จะ เป็นการทบทวนเรื่องที่เรียนหรือฝึกมาก่อนแล้ว

4.1 การบอกคำแห่งของภาพเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องคำพบที่บอกคำแห่งหรือทิศทางที่ตั้งของลิ่งค่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการวัดและต่องการให้เด็กคุ้นเคยกับการบอกคำแห่งของภาพ จึงมีจำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ย 12 ข้อ

4.2 ความเข้าใจความหมายของตัวเลข จำนวน การบวก การลบ และสัญลักษณ์ เป็นพื้นฐานเรื่องจำนวน ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการเรียนคณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษา ในหัวข้อนี้เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่นี้คือเรื่องการบอกเลขจำนวน

ที่ແນนควยภาพมีข้อที่ฝึกเฉลี่ย 7 ข้อ ซึ่งเป็นการทบทวนเรื่องเกี่ยวกับจำนวนนับให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

4.3 การฝึกใช้สัญลักษณ์และมือให้สัมผัสรักน เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เช่นกัน เพราะเด็กปฐมวัยต้องฝึกหัดจะการเขียน ตัวเลข ในหัวข้อนี้เรื่องที่แบบฝึกส่วนใหญ่ ฝึกคือการรำนาบสีภาพตามตัวอย่างและ/หรือความความพอดี มีจำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ย 7 ข้อ ซึ่งนอกจากเด็กจะ เตรียมความพร้อมด้วยหัดจะการเขียนแล้วยัง เป็นการส่งเสริมจินตนาการ ด้วย

4.4 แบบฝึกที่มีเนื้อหา เนพารักษันหักษะ เมืองทันหางคดิศศร์จำนวน ปานกลางฝึกในหัวข้อ การจัดลำดับภาพตามขนาด น้ำหนัก ระยะทาง และเรื่องราว การเปรียบเทียบภาพที่เป็นสิ่งเดียวกันหรือสิ่งต่างชนิดกันในลักษณะต่างกันข้าม และการจำแนกความเหมือนหรือความแตกต่างของรูปและทรง เรขาคณิต อาจ เนื่องจากผู้แต่งเห็นว่า เด็กปฐมวัยไคร้รับการฝึก เปรียบเทียบและจัดลำดับสิ่งต่าง ๆ ห้างจากการเรียนในร้านเรียนและจากชีวิตประจำวันมากแล้วจึงให้ความสำคัญกับการฝึกในหัวข้อช่างคณิตน้อยลงให้เด็กฝึกเพื่อทบทวนเท่านั้นทำให้จำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ยของแต่ละเรื่องมีจำนวนปานกลาง

4.4.1 การจัดลำดับภาพตามขนาด น้ำหนัก ระยะทาง และเรื่องราวและการเปรียบเทียบภาพที่เป็นสิ่งเดียวกัน หรือสิ่งต่างชนิดกันในลักษณะต่างกัน ข้ามฝึกต่างกันในเรื่องใหญ่ – เล็ก และ อ้วน – บอบ มีจำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ย 6 ข้อ และ 5 ข้อตามลำดับ หันน้อา เนื่องจากผู้แต่งมีความคิดเห็นว่าความสามารถในการเปรียบเทียบ และจัดลำดับภาพตามขนาด เป็นเรื่องที่ยากที่สุดในบรรดาการรับรู้ด้านอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัย และเมื่อในเด็กตัดสินใจ เลือกลิ่งของที่มีขนาดใหญ่ กดาง เล็ก เด็กจะ เดือดของที่มีขนาดใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า (นวลดิริ ปาโลริทิพย์ 2520 : 143) จากแนวการจัดประสบการณ์อนุบาลของกรมสามัญศึกษาและแนวการจัดประสบการณ์เด็ก เด็กของ สานักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดเนื้อหาให้เด็กฝึกเปรียบเทียบขนาด น้ำหนัก ระยะทาง ของเพียงสองลิ่งก่อนจึงจะให้จัดลำดับสิ่งของมากกว่าสองลิ่ง เนื่องจากเด็กต้องใช้ความสังเคราะห์ขึ้นจึงอาจ เป็นสาเหตุใหญ่แต่ง เน้นหัวข้อจัดลำดับภาพตามขนาด น้ำหนัก ระยะทาง และเรื่องรวมมากกว่าหัวข้อการเปรียบเทียบภาพที่เป็นลิ่งเดียวกันหรือลิ่งที่ต่างชนิดกันในลักษณะต่างกันข้าม และทำให้จำนวนข้อที่ฝึกเฉลี่ยมากกว่า

4.4.2 การจำแนกความเมื่องหรือความแตกต่างของรูปและรูปทรงเรขาคณิตเรื่องที่แบบฝึกความพร้อมทางการเรียนส่วนใหญ่เป็นรูปเรขาคณิตรูปแรกที่นิยมใช้ในการจัดประสบการณ์อนุบาลของ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2526 : 16) ในเด็กฝึกสังเกต นอกจากนี้รูปทรงกลม เป็นส่วนประกอบของตัวพัฒนาและตัวเลข การให้เด็กปฐมวัยฝึกการจำแนกความเมื่อง หรือความแตกต่างรูปทรงกลมบ่อยครั้ง เป็นที่นิยมให้เด็กคุ้นเคยกับส่วนประกอบ

4.5 การจำแนกความเมื่องหรือความแตกต่างของภาพในเรื่องของ การจำแนกภาพตามรูปร่าง ขนาด ลักษณะ ทิศทาง การแสดงท่าทาง ปริมาณ ความสัมภันธ์หรือความเกี่ยวข้อง ซึ่งพบในแบบฝึก ร้อยละ 58.25 มีจำนวนขอที่ฝึกเฉลี่ยเพียง 3 ขอ เนื่องจากเป็นเรื่องการสังเกตพื้นฐานที่จะพบว่าฝึกในแบบฝึกที่มีเนื้อหา เนื้อหาที่ทักษะเบื้องต้นทางภาษา เป็นส่วนใหญ่ และรายละเอียดของภาพที่ให้เด็กสังเกตค่อนข้างมาก

4.6 เรื่องความเข้าใจ เกี่ยวกับเวลาและเงินตรา พบร่วมแบบฝึก จำนวนขอที่ฝึกหัวขอนี้ อาจเนื่องจากการรับรู้ เรื่อง เวลาและเงินตรา เป็นอีกสิ่งที่ยากมากสำหรับเด็กปฐมวัย เด็กยังไม่สามารถที่จะเข้าใจเวลาช่วงเวลานั้น ๆ แยกกางกันเพียงไร และความเข้าใจ เกี่ยวกับเงินตราจะขึ้นกับวิถีภาวะของเด็กเป็นสำคัญ (เยาวภา เกษะคุปต์ 2528 : 75)

4.7 เรื่องที่เห็นอยู่ที่สุกในแบบฝึกก็คือ เรื่องการ เดินตัว เดินบนจำนวน หรือเดินเครื่องหมายบอกในประโยชน์สัมฤทธิ์สังการบวก อาจจะเนื่องจากเป็นเรื่องที่ยากสำหรับเด็กปฐมวัยควรสอนในระดับประถมศึกษามากกว่า

4.8 ขอที่น่าสังเกตก็คือ จำนวนขอที่ฝึกในแต่ละ เดือนเฉลี่ยของแต่ละเรื่อง ในแบบฝึกที่มีเนื้อหา เนื้อหาทักษะ เมื่องคนทางคณิตศาสตร์ มีจำนวนที่น้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนขอที่ฝึกเฉลี่ยของแต่ละเรื่องในแบบฝึกที่มีเนื้อหา เนื้อหาทักษะ เมื่องคนทางภาษา

ขอเสนอแนะ

1. สำนักพิมพ์และบูรณาการจะดำเนินถึงความเหมาะสมของพัฒนาการและความต้องการของเด็กมากกว่าจะดำเนินถึงความต้องการของผู้เรียน

2. บุแตงควรจะ เสนอรูปแบบของ เนื้อหาและกิจกรรมที่คิงคอกความสนใจของเด็กมากกว่านำเสนอในรูปของแบบฝึกหัดที่ประกอบแบบเรียน
3. ผู้สอนก็มีภาระรักษาภูมิภาพในห้องเรียน การเรียนการสอน
4. บุคคลเขียนภาพควรจะศึกษาถึงความต้องการหรือความสนใจของเด็กเพื่อจะได้เขียนภาพประกอบที่คิงคูกความสนใจของเด็กให้อยากทำแบบฝึกหัด
5. ครูและบุคคลของควรที่จะพยายามวิธีใช้แบบฝึกหัด เกิดความเข้าใจตรงกัน กับชุมชนหมายของบุคคล
6. ควรจะมีการวิเคราะห์รูปแบบของแบบฝึกความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย โดยจัดทำเป็น 2 ชั้นตอน ชั้นตอนแรกคือ สร้างรูปแบบของแบบฝึกที่จำนำยในคลาสหนังสือ ชั้นตอนมา เป็นการสอนความคิดเห็นของบุคคลในก้านการจัดทำหนังสือ